

[Pls Kjærsgaard]

Jeg er helt bekendt med det, der er kommet fra økonomiministeren, men jeg er bestemt også bekendt med den meget retfærdige og hårde kritik, det blev udsat for, og jeg vil stadig væk efterlyse en statistik: Hvor mange er reelt indvandrere, hvor mange er flygtninge, hvordan med familiesammenføringer, hvordan med økonomien, hvad koster de forskellige områder? Der er så utrolig mange områder, som man ikke kan få kendskab til, og alle politikere, ikke bare Fremskridtspartiet, efterlyser jo de svar.

Så vil jeg bede justitsministeren svare på, hvorfor jeg hele tiden bliver afvist med hensyn til kriminaliteten blandt udlændinge. Jeg har stillet mange spørgsmål til justitsministeren, og justitsministeren har i mange svar sagt, at man vil ikke sætte sådan en undersøgelse i gang, bl.a. af ressourcemæssige årsager. Jeg synes, der er en rigtig god artikel i dag i B.T., hvor ministeren oplyser, at han nu vil spørge Registrertilsynet, om der er lovhjælp til, at politiet opretter edb-registrering af rockerkriminaliteten. Det synes jeg er en god idé, men hvorfor i alverden kan man så ikke foretage sig det samme på udlændingeområdet?

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne spørge hr. Helge Adam Møller lidt nærmere om de facto-begrebet. Jeg forstod, at den konservative ordfører ønskede at ændre begrebet, så det blev fakultativt. Hvad er hensigten med det? Er det for at sende væsentlig flere tilbage eller hvad? Skal de ikke underkastes en undersøgelse, præcis som de bliver i dag? Det er jo ikke alle, der kommer og siger, at de er de facto-flygtninge, der får opholdstilladelse i Danmark. Der sker en individuel vurdering. Skal der ikke ske det i fremtiden? Skal man sende nogle tilbage, f.eks. i strid med FN's torturkonvention? Hvad med den europæiske menneskerettighedskonvention, som Danmark har forpligtet sig i forhold til? Hvad vil man reelt opnå?

I en række andre lande, i Tyskland f.eks., får de mennesker, vi i Danmark kalder de facto-flygtninge, status som en »Duldung«, i England har man formuleringen »an exceptional leave to remain«, og i andre lande tåles de også. Men i praksis er resultatet det samme, nemlig en faktisk beskyttelse af en gruppe mennesker, der ikke er flygtninge i FN's flygtninge-

konventions forstand. Jeg synes, at vi har fået et meget godt retligt grundlag i Danmark at vurdere hver enkelt asylansøger på. Hvad er så begrundelsen for at ændre det?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Helge Adam Møller var inde på, at der var sket en vældig vækst i antallet af fremmede mennesker her i landet. Det er givet, at der på flygtningeområdet har været nogle op og nedkurver. Det vil der være, for flygtninge opstår som følge af politiske problemer rundt om i verden.

Men hvis vi ser på tallene for, hvad vores regler har medført, viser det sig, at der – når vi undtager nordiske og EF-borgere – på flygtninge- og indvandrersområdet i 1989 kom ca. 2.500 ægtefæller og i 1990 ligeledes ca. 2.500 ægtefæller. Af forældre kom der 281 i 1989 og 240 i 1990.

Vi har et indvandrersstop, men vi har jo ikke noget forbud mod, at de mennesker, der bor her i landet, får børn. Det, det også handler om, er, at de børn, der er født her i landet, går med i statistikken. Vores udlændingelov åbner ikke for en masseindvandring.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge ministeren, om han har brugt loven til, at en række sult- og fattigdomsflygtninge er kommet ind, eller loven er blevet brugt til det, der er meningen med den, at vi skal tage imod politiske flygtninge.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Nu blev det direkte spørgsmål så stillet til justitsministeren, og det synes jeg er godt.

Jeg vil sige til hr. Helge Adam Møller: I dag drøfter vi de gældende regler for, hvordan vi giver asyl. Hvor i de gældende regler står det, at mennesker kan få asyl i Danmark, fordi de er sultne, fattige eller frysende? Ingen steder! Og på den baggrund er det ikke rimeligt at opregne disse scenarier, for de får ikke adgang til Danmark, og der er ikke i Folketinget et flertal – det er i hvert fald mit gæt, også inden debatten – for at åbne for 850.000 fattigdomsflygtninge. Vi har vel alle en fornemmelse af, at de skal hjælpes, hvor de bor, og skal have håb om en fremtid, hvor de bor. Men det afgørende er,